

معرفی یک اثر جدید

مجموعه‌ی از سروده‌های شاعر و وطن‌دوست و آزادیخواه میهن (جناب علیشاه احمدی عبّاب)، اخیراً تحت عنوان "آئینه داران" با قطع و صحافت موزون و پشتی هنری در (۵۳۰ صفحه) از سوی انجمن دانش در کانادا به طبع رسید.

مشخصات اثر مورد نظر چنین است:

نام اثر: آئینه داران

شاعر: علیشاه احمدی عبّاب

ناشر: انجمن دانش در کانادا

برگ آرای: کریم پیکار پامیر

طراح پشتی: استاد عبدالله نوابی (شادکام)

شماره گان: پنجصد جلد

سال چاپ: ۱۴۰۱ خورشیدی

محل چاپ: شهر تورنتو - کانادا

شاعر عزیز در صفحه‌ی سوم اثر خویش چنین نگاشته است: "اهدا به همسر و فرزندان عزیزم که زمینه‌ی تفکر و سرایش اشعار شامل این مجموعه را با مهربانی‌های خاص خویش برایم فراهم نمودند."

در این اثر، حدود بیشتر از پنجصد پارچه سروده‌های شعری شامل غزلیات میهنی، عاشقانه، نیمایی، کوتاهه، رباعی و دوبیتی گنج‌انیده شده‌اند که نه تنها همه‌ی آنها خواندنی و دلچسب‌اند، بلکه خواننده در عین حال میتواند

احساس نیک انسانی، خواست و اندیشه‌ی اجتماعی و موجی از وطنخواهی و مردم دوستی شاعر را بخوبی درک کند.

قابل تذکر می‌دانم که اشعار دوست گرامی (علیشاه احمدی عباب)، صرف نظر از سایر مشخصات عاطفی، انسانی و میهنی آن، از رهگذر آرایش زبانی و نگارشی نیز دور از هر نوع تعقید و تفنن بوده بگونه‌ی روان، رسا، صادقانه و بی‌آلایشانه و مبرا از حشو و زواید می‌باشند.

مشخصه‌ی دیگر سرایش شاعر عزیز ما اینست که جوهر اندیشه و معنی را هرگز فدای صورت بندی شعر نکرده است. به همین دلیل است که در سرپای سروده‌های وی، آتش عشق به وطن، ضدیت با ویرانگری و استبداد، رهایی مردمش از بند ظلم و اسارت دشمنان داخلی و خارجی و بالاخره، طنین دادخواهی و عدالتجویی بگونه‌ی بی‌آلایشانه‌ی موج میزند.

علاوه از آنهمه که گفته آمد، یکی دیگر از مشخصات اشعار احمدی عباب اینست که وی توانسته است برخی از اصطلاحات محلی و مردمی را با موفقیت و بگونه‌ی ظریفانه‌ی در رگه‌های بند و مصراع شعر خویش گنجانیده و به حلاوت شعرش بیفزاید. مانند "خاکه‌ی گلخن"، "بند و بست"، "بند و بغل"، "مَنگ"، "بُچه"، "قوده" = (یک قوده کتاب)، "نوت بدل"، "تیت و پاشان" و امثالهم. وی همچنان توانسته است در بکاربردِ واژه‌های ظریف و ابتکاری زبان مانند "لطف معنی"، "چراغ انگور"، "نگین نام"، "گل نام"، "گل دندان"، "سبد سبزِ خاطرات"، "حجم گلوگاه"، "تاج طلوع"، "بخت لبان"، "چشم غزل"، "شراب لذت لب"، "غزال غزل"، "رواق غزل"، "حمیل خون"، "شبان شرابخانه"، "غول غم" و ... مصراع‌های شعرش را زیباتر و پذیرفتنی‌تر سازد.

این موضوع نیز گفتنیست که کلام ساده و زیبا و بی تکلف شاعر موجب گشته است تا آوازخوانان جوان و بعضی از استادان ساحتِ موسیقی کشور عزیزما، غزلهایش را برای کمپوز و ترنم موسیقی برگزینند.

هموطن گرامی (جناب آصف بره کی) نیز طی نگارش مطلبی پیرامون این اثر تازه، درجایی از گفته های خویش چنین مینویسد: " به برداشت من، علیشاه احمد عباب از دید اندیشوی در شعر، تکیه به هیچ راهی جز هومانیزم و ملی گرایی سالم نزده. او در شعر خود نه از گرایشگرانِ چپِ آتشین است و نه راستِ آتشین، نه به "خط سوم" پیروان تصنعی صوفیزم و عرفان گرایی روزگار ما دمسازی دارد و نه با پیروان مکتب های آرمانگرا و ماورای حقیقت گرا (سورریالیست). او شاعری است با طبع شاعر آفرینی سرشار از باستان گرایی و روح عیارپیشگی، آزادمنشی و انسان دوستی. در شعر علیشاه احمدی، شعری غنانمند از بار و اژها و ترکیبات زبان عامیانه و قابل فهم است... "

علیشاه احمدی عباب خود طی یادداشت خویش چنین متذکر میشود: " آینه داران یا مجموعه یی از اشعارم که هم اکنون فرا پیش شما عزیزان قرار دارد، شامل شعر هایی اند که بیشترین از تلخی های حوادث اخیر در مملکت محبوب ما حکایت میکنند و برخی از آنها، اتفاقاً از حکایت مرگ عزیزان من سوگوار هستند. ولی غم و خوشی هردو، راز های زندگی هستند و هردو را همه در خم و پیچ زندگی دریافته و در می یابیم. آرزو دارم قصه های امید و خوشبینی و آرامی مردم ما در آینده، شاخه های سرایش شعر ها را در من و شاعران دیگر بصورت رساتر و شادمانه تر به شگوفه بنشانند... "

من هم، درحالیکه این خواست و تمنای انسانی شاعر را (آمین) می‌گوییم،
طبع این اثر شعری خواندنی و ماندگار را برایش صمیمانه تبریک عرض
نموده اظهار امیدواری مینمایم شاعر گرامی ما همیشه زنده و گویا باشد
تا من و سایر علاقمندان شعرو ادب زبان فارسی دری، از فرآورده های
شعری بیشتر شان مستفید گردیم.

